

مطالعه اثرات تنفس یخ زدگی بر گیاه مینای چمنی (*Bellis perennis*) در شرایط کنترل شده

محمد جواد موسوی^۱- سمیه نظامی^۲- ابراهیم ایزدی دربندی^۳- احمد نظامی^۴- مریم یوسف ثانی^۵- فاطمه کیخا آخر^۶

تاریخ دریافت: ۸۹/۵/۲۳

تاریخ پذیرش: ۸۹/۹/۲۸

چکیده

این مطالعه با هدف بررسی تحمل به یخ زدگی گیاه مینای چمنی در شرایط کنترل شده و به صورت طرح کاملاً تصادفی با سه تکرار انجام شد. به این مظلو گیاهان پس از کشت و رشد در خزانه در اواسط تابستان تا اوایل پاییز و خوسه‌مانی در شرایط طبیعی در طول پاییز، در مرحله ۷-۸ برگی با قرار گرفتن در فریزر ترمومگرایان در معرض ۱۲ دمای یخ زدگی (صفر، -۲، -۴، -۶، -۸، -۱۰، -۱۲، -۱۴، -۱۶، -۱۸، -۲۰، -۲۲) درجه سانتیگراد) قرار داده شدند. پایداری غشاء سیتوپلاسمی پس از یخ زدگی از طریق اندازه گیری نشت الکتروولیت‌ها و درصد بقاء و رشد مجدد گیاهان پس از سه هفتگه رشد در شاسی سرد و به ترتیب از طریق شمارش تعداد بوته‌ها و تعیین نسبت انها به تعداد بوته‌ها و تعیین نسبت اینها به تعداد بوته‌ها و تعیین نسبت اینها به طور معنی داری ($P < 0.01$) افزایش یافت، به طوری خشک، تعداد گل و برگ کاملاً توسعه یافته تعیین شد. با کاهش دما درصد نشت الکتروولیت‌ها به طور معنی داری ($P < 0.01$) افزایش یافت، به طوری که در دمای ۱۸- درجه سانتی گراد به حداقل رسید. درصد بقاء گیاهان تا دمای ۱۶- درجه سانتی گراد تحت تاثیر قرار نگرفت، ولی در یخ زدگی شدیدتر از آن تمام گیاهان از بین رفتند. با کاهش دما از ۶- درجه سانتی گراد به پایین نیز وزن خشک گیاهان به طور معنی داری ($P < 0.01$) کاهش یافت. براساس نتایج حاصله دمای کشیده ۵۰ درصد نشت و درصد بقاء به ترتیب $15/2$ و $17/0$ - درجه سانتی گراد تعیین شد.

واژه‌های کلیدی: خوسه‌مانی، درصد بقاء، نشت الکتروولیت‌ها، وزن خشک

مقدمه

طور محسوسی از حرکت خورشید (شرق به غرب) تبعیت می‌کند (۴). مینای چمنی دارویی نیز می‌باشد و قسمت‌های مورد استفاده دارویی آن برگ‌ها و سایر اندام‌های آن است. این گیاه به عنوان تصفیه‌کننده خون، ملین ملایم، از بین برندۀ التهاب‌ها، آرام‌کننده، مقوی، معرق، خلط‌آور و بطور خفیف مدر بوده و در درمان رماتیسم نیز کاربرد دارد (۴ و ۱۹). بر اساس مطالعات ۱۲ ساپونین ترپنوبیدی در مینای وجود دارد که نیمی از آنها در ریشه هستند (۱۹). از دیگر مینای چمنی هم از طریق بذر و هم از طریق تقسیم بوته در اوایل بهار انجام می‌شود (۲۴). بذر آن در اواخر مرداد ماه در خزانه کشت شده و در مهر و یا آبان در محل اصلی نشاکاری می‌شود و نظیر سایر گل‌های زمستانه از جمله گل بنفشۀ زمستان گذرانی داشته و در اوایل بهار رشد و نمو خود را مجددًا آغاز می‌کند (۳ و ۶).

در مناطق معتدلۀ ای نظیر ایران گیاهان در معرض انواع تنفس‌های زمستانه به ویژه تنفس یخ زدگی قرار می‌گیرند. در فرآیند یخ زدگی تشکیل یخ و خسارت‌های ناشی از آن تاثیر جدی بر رشد گیاه دارند. بطوطی که تشکیل بلورهای یخ در اطراف سلول‌های گیاه سبب تخریب غشا، نشت الکتروولیت‌ها و ایجاد لکه‌های نکروزه در گیاه می‌شود (۱). با این وجود در مناطق مذکور هنگامی که گیاهان

مینای چمنی (*Bellis perennis*) گیاهی چندساله و پاییزه است، که در اروپا و غرب آسیا به صورت وحشی در چمنزارها، زمین‌های مرطوب و مناطق جنگلی (۱۰) تا ارتفاع ۱۸۰۰-۲۰۰۰ متری رشد می‌کند (۴). سهولت کاشت، عدم مراقبت زیاد و همچنین گل‌های فراوان، از جمله ویژگی‌های این گیاه ذکر شده است (۱۰). این گیاه با داشتن گل‌هایی به رنگ قرمز تا سفید، یکی از بهترین گیاهان برای باغ‌های صخره‌ای، حاشیه باعچه‌ها و گل‌دان‌های پشت پنجره می‌باشد. طول ساقه گل دهنده آن ۲۰-۲۱ سانتی‌متر و قطر گل‌های آن نیز ۷/۵-۷/۵ سانتی‌متر است (۲۱ و ۲۴) که در روزهای اقتبایی به

۱- مریم و دانشجوی کارشناسی ارشد گروه علوم باگیانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد
۲- دانشگاه فردوسی مشهد
۳- امدادیار، دانشیار و دانشجوی کارشناسی ارشد گروه زراعت و
اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد
۴- نویسنده مسئول: (Email: nezamiahmad@yahoo.com)
۵- دانشجوی کارشناسی ارشد بیوتکنولوژی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد
۶- دانشجوی کارشناسی ارشد بیوتکنولوژی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد

در نمونه های گیاهی هر ژنوتیپ شده است، به عنوان LT_{50su}^3 تعیین می گردد (۵ و ۱۷). در ایران تحمل به بین زدگی اغلب گیاهان زیستی به روش تجربی مورد ارزیابی قرار گرفته است و در خصوص مکانیزم اثرات تنفس بین زدگی بر این گونه گیاهان و نحوه ای بروز خسارت سرما و به دنبال آن مرگ یا بقاء و رشد مجدد آن ها اطلاعات اندکی در دسترس است. به همین دلیل در تحقیق حاضر اثرات تنفس بین زدگی بر گیاه مینای چمنی در شرایط کنترل شده مورد بررسی قرار گرفت.

مواد و روش ها

در این آزمایش تحمل به بین زدگی گیاه مینای چمنی در شرایط کنترل شده مورد مطالعه قرار گرفت. به این منظور، ابتدا بذرها در اواسط تابستان در خزانه کشت شده و هنگامی که گیاهان به مرحله شش تا هشت برگی رسیدند، در اواسط آبان به گلدان هایی با قطر ۱۸ سانتیمتر منتقل شدند. پس از قرار دادن ۵ گیاهچه در هر گلدان، انها به محیط طبیعی جهت رشد انتقال یافتند. جهت اعمال دماهای بین زدگی گلدان ها در اوخر بهمن ماه به فریزر ترمومگاردیان منتقل شدند. دمای فریزر در شروع آزمایش، ۵ درجه سانتیگراد بوده که پس از قرار دادن نمونه ها در آن دما با سرعت ۲ درجه سانتیگراد در ساعت کاهش یافت. به منظور جلوگیری از پدیده فراسرما و ایجاد هستک بین در گیاهان و اطمینان از اینکه مکانیزم از نوع تحمل است و نه اجتناب، در دمای $-2/5$ - درجه سانتیگراد اسپری INBA^۳ بر روی نمونه ها به نحوی انجام شد که سطح گیاه را بطور نسبی قشری از این محلول پوشانده و تقریباً خیس شدند. به منظور ایجاد تغذیه در دمای محیط، گیاهچه ها در هر تیمار دمایی (شامل دماهای صفر، -۴، -۶، -۸، -۱۰، -۱۲، -۱۴، -۱۶، -۱۸، -۲۰، -۲۲) به مدت یک ساعت نگه داشته و سپس برداشت شده و جهت جلوگیری از ذوب شدن سریع بین، گلدان ها به اتفاق سرد با دمای 4 ± 2 منتقل و به مدت ۱۲ تا ۲۴ ساعت در آنجا نگهداری شدند.

برای تعیین پایداری غشاء سیتوپلاسمی از روش اندازه گیری نشت الکتروولیت ها استفاده شد. به این منظور از گلدان های مربوط به هر تیمار دمایی پنج برگ کاملاً توسعه یافته از پنج گیاه انتخاب و در ویال های حاوی 40 میلی لیتر آب دوبار تقطیر شده قرار داده شدند. سپس نمونه ها روی شیکر قرار گرفته و بعد از شش ساعت نشت الکتروولیت ها با استفاده از دستگاه EC متر (Mdl-Jenway) (EC₁) گیری شد (۱۳). به منظور اندازه گیری میزان کل نشت الکتروولیت ها در اثر مرگ سلول، ویال ها به مدت 20 دقیقه در اتوکلاو (با فشار 15 بار و دمای 120 درجه سانتیگراد) قرار داده شدند. سپس نمونه ها به

در پاییز با کاهش طول روز و دماهای کمتر از 10 درجه سانتیگراد مواجه می شوند، به سرما خو می گیرند. در این شرایط خوسرمایی سبب بهبود نسبی تحمل آن ها به شرایط زمستان خواهد شد و گیاهان قادر خواهند بود که بقاء زمستانه ای نسبتاً خوبی داشته باشند. (۱۶ و ۲۳). علیرغم این وضعیت، موقع سماهای شدید در برخی سال ها سبب بروز خسارات جبران ناپذیری به گیاهان شده و حتی در مواردی منجر به مرگ کامل گیاهان می شود (۲۷). به همین دلیل شناسایی گیاهان متحمل به سرما و کاشت آن ها در مناطق تحت خطر تنفس بین زدگی از جمله راه کارهای مناسب چهت کاهش خسارت سرما می باشد (۷).

از زیبایی سریع و موثر تحمل گیاهان تنفس به بین زدگی مورد توجه محققان زیادی می باشد و برخی از آن ها شاخص بقاء زمستانه را برای تعیین میزان تحمل به سرما در گیاهان زراعی (۱۵) و باغی (۱۱) پیشنهاد کرده اند. در این روش توانایی بقاء گیاهان مورد آزمایش با کاشت آن ها در طبیعت و قرار گرفتن در معرض سرمای طبیعی و مقایسه با نمونه شاهد ارزیابی می شود. با وجود اینکه شاخص بقاء زمستانه آزمون مناسبی به نظر می رسد، ولی به دلیل نوسان در شدت سرما در طول سال های آزمایش ممکن است تفاوت بقاء در ژنوتیپ های حساس و متتحمل به سرما در طول زمستان آشکار نشود و عوامل متعددی نظیر پوشش برف، دوره های ذوب-یخ، آلودگی به عوامل بیماری زا و ... یکنواختی شرایط آزمایش را کاهش دهد (۲۵ و ۲۶). به همین دلیل جهت ارزیابی تحمل به بین زدگی انواع آزمون ها در شرایط کنترل شده مورد بررسی قرار گرفته است. در یکی از این روش ها نشت الکتروولیت ها از سلول های گیاهی پس از اعمال تنفس بین زدگی اندازه گیری می شود (۱۴). اعتقاد بر این است که اولین مکان خسارت در اثر سرما، غشا سلولی است و سرما باعث تغییر حالت غشا از کریستال-مایع بحالت جامد-ژل می شود و با این تغییر فعالیت غشا مختلط می گردد (۱۲). به همین دلیل اندازه گیری میزان نشت الکتروولیت ها از بافت های گیاهی به عنوان یک روش مناسب برای تخمین تراوایی غشا و ارزیابی اثر تنفس های محجوطی بر ژنوتیپ های مختلف گیاهان مورد استفاده قرار گرفته و دمایی که سبب 50 درصد نشت از سلول های گیاهی می شود به عنوان دمای 50 درصد کشنندگی ($LT_{50}^{(1)}$) پیشنهاد شده است (۸ و ۱۳)، در روشی دیگر گیاهان در شرایط کنترل شده در معرض دماهای بین زدگی قرار می گیرند و پس از اعمال بین زدگی به گلخانه منتقل شده و پس از گذراندن یک دوره بازیافت که حدود سه تا چهار هفته است، درصد بقاء آن ها تعیین شده و بر اساس آن دمایی که سبب 50 درصد مرگ

2- Lethal temperature 50 according to the plant survival

3- Ice Nucleation Active Bacteria

1- Lethal temperature 50 according to electrolyte leakage

عنوان دمای ۵۰ درصد کشنده پیشنهاد کرده اند. بر این اساس در بررسی حاضر LT_{50el} گیاه مینای چمنی معادل ۱۵/۲ درجه سانتیگراد تعیین شد. به عبارت دیگر در این دما ۵۰ درصد الکتروولیت ها به خارج از سلول ها نشست کرده است. در مطالعه‌ی کاردونا و همکاران (۱۳) بر روی سه اکوتب پاسپالوم (*Cynodon dactylon*) و گیاه برموداگراس (*vaginatum*) مشاهده شد که میزان LT_{50el} در برموداگراس به طور معنی داری کمتر از اکوتیپ‌های پاسپالوم بود. در بررسی حاج محمد نیا و همکاران (۲) نیز بر روی هشت رقم چندرقند LT_{50el} آن‌ها بین ۵- تا ۹ درجه سانتیگراد گزارش شده است.

درصد بقاء گیاهان مینای چمنی در پایان دوره بازیافت تحت تاثیر دماهای آزمایش قرار گرفت و علی رغم اینکه تا دمای ۱۶- درجه سانتیگراد را به خوبی تحمل کرد (۱۰۰ درصد بقاء)، اما در دماهای پایین‌تر به کلی از بین رفتند (شکل ۱). دمای کشنده ۵۰ درصد گیاهان (LT_{50su}) نیز ۱۷- درجه سانتیگراد بود. زرگری (۴) نیز گزارش کرد که گیاه مینا چمنی قادر است در شرایط طبیعی سرما را تا حد ۱۷- درجه سانتیگراد بدون پوشش برف را تحمل کند. عزیزی و همکاران (۵) بیان کردند که اثر دما بر درصد بقاء ارقام گندم معنی دار بود، به نحوی که با کاهش دما به کم تر از صفر درجه سانتیگراد درصد بقاء گندم کاهش یافت. مطالعه راشد و همکاران (۲۲) بر روی دو اکوتیپ رازیانه نشان داد که با کاهش دما به کم تر از ۹- درجه سانتیگراد درصد بقاء گیاهان کاهش یافته است.

در این مطالعه همبستگی بسیار معنی داری ($r = -0.91^{***}$) بین درصد نشت الکتروولیت‌ها و درصد بقاء گیاهان وجود داشت (جدول ۲). به عبارت دیگر با افزایش درصد نشت الکتروولیت‌ها، درصد بقاء گیاهان کاهش یافته است. با وجود این بررسی شکل یک نشان می‌دهد در شرایطی که درصد نشت الکتروولیت‌ها از گیاهان حدود ۵۰ درصد بوده است گیاهان کاملاً زنده بوده اند و هیچگونه مرگ و میری در آن‌ها اتفاق نیفتد، در حالی که نشت الکتروولیت‌ها به میزان ۷۸ درصد سبب مرگ ۵۰ درصد گیاهان شده است. محققان معتقدند که یک روش ارزیابی می‌بایست ساده، قابل تکرار و غیر تخریبی باشد (۱۸) و لذا جهت بررسی نشت الکتروولیت‌ها غالباً از برگ‌های گیاهان استفاده می‌شود (۸ و ۱۳) زیرا در این حالت می‌توان بقاء گیاهان را (۹) نیز مورد بررسی قرار داد. در مطالعه حاضر نیز جهت ارزیابی میزان نشت الکتروولیت‌ها از برگ گیاهان (۲۴) ساعت پس از بیخ زدگی استفاده شد و بقاء گیاهان پس از سه هفته مورد ارزیابی قرار گرفت. بر اساس نتایج حاصله و با وجود اینکه نشت ۵۰ درصد الکتروولیت‌ها از سلول‌های برگ گیاهان مورد بررسی در دمای ۱۵/۲- درجه سانتیگراد حادث شده است ولی مرگ ۵۰ درصد گیاهان از دمای ۱۷- درجه سانتیگراد اتفاق افتاده است و لذا به نظر می‌رسد که در استفاده از شاخص LT_{50el} می‌بایست به چند نکته توجه داشت.

محیط آزمایشگاه منتقل شده و مجدداً به مدت شش ساعت روی شبک قرار گرفته و پس از آن نشت الکتروولیت‌ها (EC_2) اندازه گیری شد. درصد نشت الکتروولیت‌ها با استفاده از فرمول $(E_1/E_2) \times 100 =$ درصد نشت الکتروولیت محاسبه شد. جهت تعیین درصد بقاء و بازیافت گیاهان، گلدان‌ها به شناسی سرد منتقل شده و پس از ۲۱ روز درصد بقاء و رشد مجدد آن‌ها ارزیابی شد. درصد بقاء گیاهان از طریق شمارش تعداد بوته زنده در هر گلدان و از طریق فرمول $[(\text{تعداد گیاهان قبل از بیخ زدگی}) / (\text{تعداد گیاهان زنده سه هفته بعد از بیخ زدگی})] \times 100$ محاسبه شد. همزمان صفات دیگری نظیر تعداد پنجه و تعداد برگ در گیاه، تعداد گل و غنچه و قطر گل شمارش و یا اندازه گیری و ثبت شدن، وزن خشک نمونه‌ها پس از ۴۸ ساعت قرار گرفتن در آون ۷۰ درجه سانتیگراد اندازه گیری و ثبت شد.

آزمایش در قالب طرح کاملاً تصادفی با سه تکرار اجرا شد که در آن اثر دمای بیخ زدگی (شامل دماهای ذکر شده) بر روی گیاه مینای چمنی مورد مطالعه قرار گرفت. تجزیه داده‌های که به صورت درصد (بین صفر تا ۳۰ و ۷۰ تا ۱۰۰ درصد) بودند، پس از تبدیل زاویه ای انجام شد. LT_{50el} و دمای کاهنده ۵۰ درصد وزن خشک (RD_{50}) گیاهان به ترتیب با استفاده نمودارهای ترسیم شده درصد نشت و درصد بقاء و وزن خشک گیاهان در مقابل دماهای بیخ زدگی تعیین شد. محاسبات آماری و رسم نمودارها با استفاده از نرم افزارهای Excel و Minitab انجام گرفت.

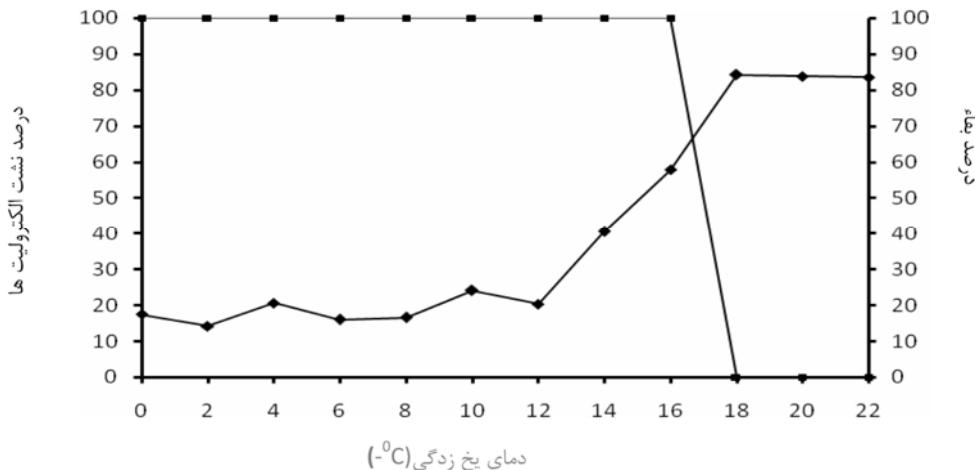
نتایج و بحث

تیمارهای دمایی از نظر درصد نشت الکتروولیت‌ها با هم تفاوت معنی داری ($P \leq 0.01$) داشتند (جدول ۱). اعمال تیمار بیخ زدگی تا دمای ۱۲- درجه سانتیگراد تاثیر چندانی بر درصد نشت الکتروولیت‌ها نداشت، ولی با افزایش شدت سرما و کاهش دما به کمتر از ۱۲ درجه سانتیگراد درصد نشت الکتروولیت‌ها افزایش یافت و در دمای ۱۸- درجه سانتیگراد به حداقل رسید (شکل ۱). در سایر مطالعات بر روی گیاهان پاسپالوم (۱۳)، شیدر (۱۴) و چندرقند (۲) نیز مشاهده شده است که با افزایش شدت سرما نشت الکتروولیت‌ها از بافت‌های گیاهی افزایش یافته است. غشا سلولی اولین مکان خسارت در اثر سرما است و این امر منجر به تغییر وضعیت غشا از حالت کریستال مایع به حالت جامد-ژل می‌شود و به دنبال آن فعالیت غشا مختل می‌گردد. بنابراین اختلال در فعالیت غشاها سلولی در اثر تنش سرما، سبب نشت الکتروولیت‌ها از سلول شده و اندازه گیری میزان نشت از بافت‌های تحت تنش می‌تواند معیار قابل قبولی برای سنجش مقاومت به تنش سرما باشد (۸ و ۱۳). گاستا و همکاران (۱۷) دمایی را که در آن ۵۰ درصد نشت الکتروولیت‌ها اتفاق می‌افتد، به

جدول ۱- میانگین مرباعات حاصل از تجزیه واریانس صفات درصد نشت الکترولیت ها پس از تنفس بخ زدگی و درصد بقاء، وزن خشک، تعداد پنجه، تعداد گل و غنچه و قطر گل، در گیاه مینای چمنی ۲۱ روز پس از اعمال تیمار های بخ زدگی و رشد مجدد

تیمار	درجه آزادی	درصد بقاء	وزن خشک	تعداد پنجه	تعداد گل و غنچه	تعداد گل	تعداد غنچه	قطر گل
بخ زدگی	۱۱	۶۱۳۶	۰/۹۶**	۷/۴۰**	۳۰/۹۸**	۹/۷۶**	۰/۴۵**	۶/۱۲**
خطا	۲۴	-	۰/۱۰	۰/۶۵	۲۶/۵۳	۰/۱۷	۰/۰۷	۰/۳۶

امکان تجزیه واریانس داده ها وجود نداشت.

شکل ۱- درصد نشت (◆) و درصد بقاء (■) گیاهان مینای چمنی تحت تأثیر دمای بخ زدگی در شرایط کنترل شده

کاهش یافته است، به صورتی که میزان وزن خشک گیاهان در دماهای ۱۴- و ۱۶- درجه سانتیگراد به ترتیب ۲۶ و ۷۸ درصد کم تر از تیمار شاهد بوده است. وزن خشک گیاهان در پایان دوره بازیافت با درصد نشت الکترولیت ها همیستگی بسیار معنی داری ($P < 0.05^{***}$) داشت (جدول ۲). به صورتی که با افزایش نشت الکترولیت ها، وزن خشک گیاه نیز کاهش یافته است. در این مطالعه دمای کاهنده ۵۰ درصد وزن خشک (DMT_{50}) گیاهان مینای چمنی حدود ۱۴ درجه سانتیگراد تعیین شد. به عبارت دیگر دمای ۱۴- درجه سانتیگراد سبب کاهش ۵۰ درصدی وزن خشک گیاهان نسبت به تیمار شاهد شده است. در بررسی اثر دما بر وزن خشک گیاهان رازیانه نیز مشاهده شد که با کاهش دما وزن خشک گیاه کم شد، به صورتی که در دمای ۱۲- درجه سانتیگراد ۱۴ درصد شاهد بود. از طرفی DMT_{50} اکوتیپ های رازیانه در شرایط عدم خوسما بی ۶-۶/۸ درجه سانتیگراد بود در حالیکه در گیاهان در گیاهان تحت تیمار خوسما بی ۱۰- درجه سانتیگراد تعیین شد (۲۲). عزیزی و همکاران (۵) کاهش وزن خشک گیاهان در دوره بازیافت را بدلیل اثر خسارت ناشی از بخ زدگی و کاهش توانایی رشد مجدد اندام های هوایی دانسته اند.

اول اینکه نشت ۵۰ درصد الکترولیت ها از بافت های گیاهی غیر موثر در بقاء گیاه (مثلا برگ ها در مقایسه با مریسمت ها) الزاما به معنی ۵۰ درصد مرگ گیاهان نمی باشد و دوم اینکه جهت استفاده از شاخص نشت الکترولیت ها احتمالا استفاده از بافت های گیاهی موثر در بقاء گیاه و یا استفاده از کل گیاه در تعیین میزان نشت موثر تر خواهد بود. البته مورد اخیر در خصوص گیاهچه ها و خصوصا در مواردی که بذر و یا نمونه گیاهی به اندازه کافی در دسترس باشد، قابل استفاده است و گرنه در غیر این صورت استفاده از برگ های گیاهان غیر قابل اجتناب خواهد بود. به همین دلیل در بررسی محققان دیگر نیز مشاهده می شود که جهت اندازه گیری نشت الکترولیت ها از برگ گیاهان استفاده شده است (۱۴).

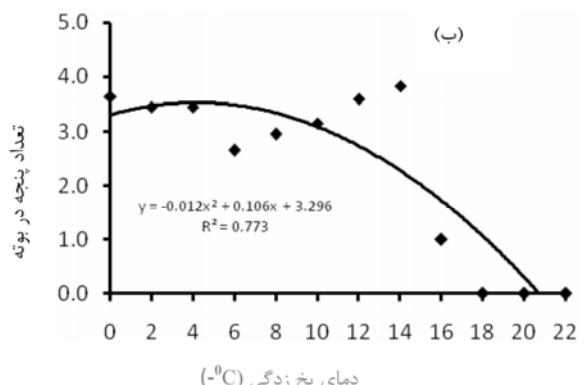
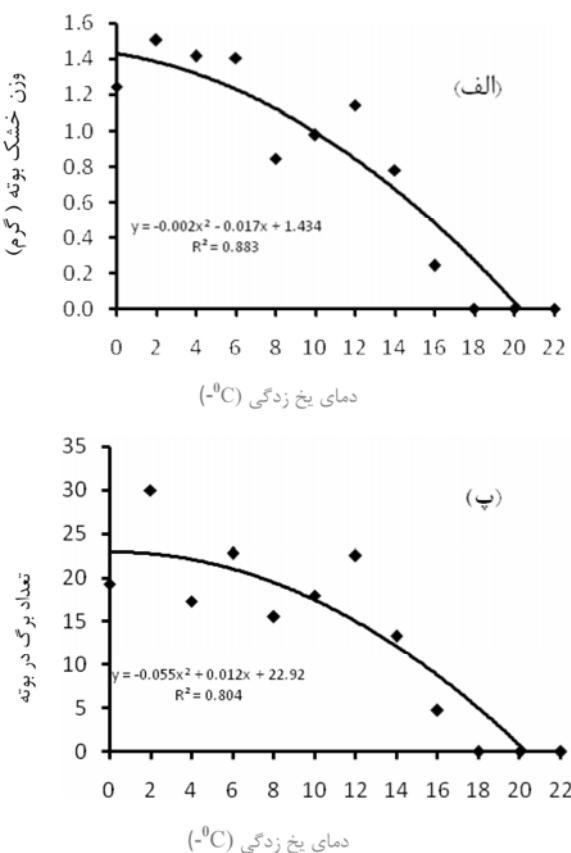
تأثیر تیمارهای دمایی بر وزن خشک گیاهان مینای چمنی در پایان دوره بازیافت (سه هفته بعد از تنفس بخ زدگی) معنی دار ($P \leq 0.01$) بود (جدول ۱)، به طوری که با کاهش دما وزن خشک گیاهان نیز کاهش یافت. همانطور که در شکل ۲- الف مشاهده می شود وزن خشک گیاهان تا دمای ۶- درجه سانتیگراد چندان تحت تأثیر تنفس بخ زدگی قرار نداشته ولی بعد از آن با شیب نسبتاً تندری

ماندن گیاهان تا دمای مذکور (۱۶- درجه سانتی گراد) بدلیل شدت خسارت بخ زدگی هیچگونه گلی دیده نشد. نکته قابل توجه در این مطالعه کم تر بودن تعداد اجزاء زایشی (به ویژه تعداد غنچه) در تیمار دمایی شاهد (صفر درجه سانتیگراد) نسبت به تیمارهای دمایی ۲- تا ۱۴- درجه سانتیگراد بود. به نظر می رسد که اعمال تیمارهای بخ زدگی در این گیاه احتمالا باعث تحریک و تشکیل جوانه های گل و افزایش تعداد قطر گل نیز تا دمای ۱۴- درجه سانتیگراد چندان تحت تاثیر تیمارهای دمایی قرار نگرفت و در بخ زدگی های شدید تر از آن نیز هیچ گونه گلی مشاهده نشد (شکل ۳-ت).

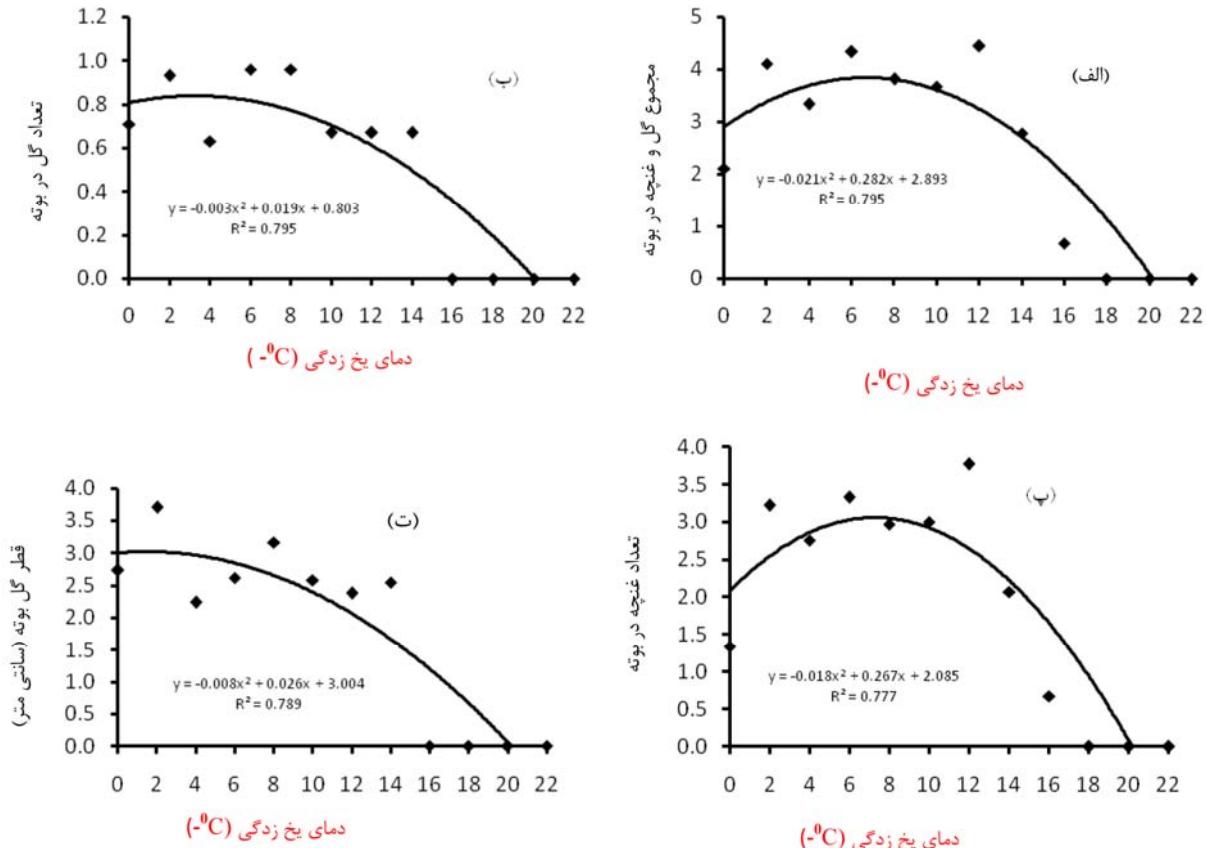
همبستگی بسیار معنی داری ($P \leq 0.001$) بین صفات زایشی و صفات رویشی مشاهده شد (جدول ۲)، به عنوان مثال همبستگی بین تعداد گل و غنچه با تعداد پنجه و تعداد برگ به ترتیب حدود ۸۸ و ۹۳ درصد بوده است. بهبود وزن خشک گیاه نیز منجر به افزایش اجزا زایشی گیاه شده است به طوری که همبستگی بین وزن خشک گیاه با تعداد اجزاء زایشی حدود ۹۰ درصد بود.

اثر دماهای بخ زدگی بر تعداد پنجه و برگ گیاهان مینای چمنی معنی دار ($P \leq 0.01$) بود، به نحوی که با کاهش دما تعداد آن ها نیز کاهش یافت (شکل ۲- ب و پ). در گستره دمایی ۲- تا ۱۴- درجه سانتیگراد تفاوت زیادی از نظر تعداد پنجه یا برگ بین تیمارهای دمایی مشاهده نشد، ولی در دمای ۱۶- درجه سانتیگراد این دو صفت شدیدا کم تر شدند، به طوریکه تعداد آن ها در دمای ۱۶- درجه سانتیگراد نسبت به تیمار شاهد حدود ۷۵ درصد کم تر بود. در بررسی بر روی تحمل به بخ زدگی تربیتکاله اثر دما بر تعداد برگ نیز معنی دار بود بطوریکه تعداد برگ در تیمارهای دمایی ۴-، ۸- و ۱۲- درجه سانتیگراد به ترتیب ۶/۲، ۲۲/۹ و ۱۰/۴ درصد نسبت به شاهد کاهش پیدا کرد (۲۰).

دماهای بخ زدگی اثر معنی داری ($P \leq 0.01$) بر اجزا زایشی گیاه (تعداد گل و غنچه) داشتند (جدول ۱). با وجود اینکه تا دمای ۱۴- درجه سانتیگراد تیمارهای دمایی تاثیر چندانی بر این صفات نداشتند (شکل ۳ الف)، ولی دمای ۱۶- درجه سانتیگراد سبب کاهش ۳۲ درصدی تعداد غنچه در گیاه نسبت به تیمار شاهد شد و با وجود زنده

شکل ۲- وزن خشک (الف)، تعداد پنجه (ب)، تعداد برگ (پ) گیاهان مینای چمنی تحت تاثیر دماهای بخ زدگی در شرایط کنترل شده (هر نقطه میانگین سه عدد است)

شکل ۳- مجموع گل و غنچه (الف)، تعداد گل (ب)، قطر گل (ت) گیاهان مینای چمنی تحت تاثیر دماهای یخ زدگی در شرایط کنترل شده (هر نقطه میانگین سه عدد است)

جدول ۲- ضرایب همبستگی بین درصد نشت الکتروولیت ها، درصد بقاء، وزن خشک بوته، تعداد پنجه و برگ در بوته، مجموع گل و غنچه، تعداد گل، تعداد غنچه و قطر گل در گیاهان میانی چمنی تحت شرایط کنترل شده

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸
۱- درصد نشت الکتروولیت ها							
۲- درصد بقاء	-۰/۹۱ ***						
۳- وزن خشک	-۰/۹۵ ***	-۰/۸۱ ***	۱				
۴- تعداد پنجه	-۰/۹۳ ***	-۰/۸۹ ***	۰/۹۰ ***	۱			
۵- تعداد برگ	-۰/۹۳ ***	-۰/۸۰ ***	۰/۸۵ ***	۱			
۶- تعداد گل و غچه	-۰/۹۳ ***	-۰/۸۲ ***	۰/۹۰ ***	۰/۸۸ ***	۱		
۷- تعداد گل	-۰/۹۴ ***	-۰/۷۹ ***	۰/۹۱ ***	۰/۸۸ ***	۰/۹۰ ***	۱	
۸- تعداد غچه	-۰/۹۴ ***	-۰/۷۸ ***	۰/۷۹ ***	۰/۹۱ ***	۰/۹۰ ***	۰/۹۴ ***	۱
۹- قطر گل	-۰/۹۴ ***	-۰/۷۸ ***	۰/۹۱ ***	۰/۹۲ ***	۰/۹۲ ***	۰/۹۱ ***	۰/۸۷ ***

*** و *** به ترتیب معنی دار در سطوح ۱/۰ و ۱ درصد

نتیجہ گیری

تشیخ زدگی سبب افزایش نشت الکتروولیت‌ها، کاهش درصد مقاء و دشید مجدد گیاه منابع حمنه شد. با محمد اینسته به شدت

به مرگ ۵۰ درصد گیاهان نشد، بلکه مرگ ۵۰ درصدی گیاهان هنگامی حادث شد که ۷۸ درصد الکتروولیت‌ها از بافت‌های برگ گیاه خارج شدند.

سپاسکزاری

بودجه این تحقیق از محل اعتبارات معاونت محترم پژوهشی دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد، با کد ۵۰۵ پ تامین شده است که بدبینو سیله تشکر و قدردانی می‌گردد.

۱۶- درجه سانتیگراد تحت تاثیر قرار نگرفت و بعد از آن به شدت کاهش یافت، به نحوی که در دمای ۱۸- درجه سانتیگراد هیچ گیاهی زنده نماند. وزن خشک گیاه مینای چمنی تحت تاثیر دماهای کم تراز ۸- درجه سانتیگراد به شدت کاهش یافت، در صورتی که تعداد برگ در گیاه تا دمای ۱۴- درجه سانتیگراد و تعداد پنجه و اجزاء زایشی گیاه تا دمای ۱۶- درجه سانتیگراد روند ثابتی داشتند و بعد از آن کم تراز شدند.

LT_{50su} و LT_{50el} به ترتیب معادل ۱۵/۲ و ۱۷- درجه سانتیگراد تعیین شد و با وجود اینکه همیستگی خوبی بین دو صفت مذکور وجود داشت ولی نشت ۵۰ درصد الکتروولیت‌ها از سلول منجر

منابع

- باقری ع، نظامی ا، سلطانی م. ۱۳۷۹. اصلاح جبویات سرمادوست برای تحمل به تنش ها. وزارت کشاورزی.
- حاج محمدنیا قالیاف ک، نظامی ا و کمندی ع. ۱۳۸۹. بررسی امکان استفاده از شاخص نشت الکتروولیت‌ها در ارزیابی تحمل به سرما در چندر قند. مجله پژوهش‌های زراعی ایران، جلد ۸ (۲).
- خلیقی ا. ۱۳۷۶. گلکاری. انتشارات گلشن.
- زرگری ع. ۱۳۶۸. گیاهان دارویی. انتشارات دانشگاه تهران.
- عزیزی م، نظامی ا، نصیری محلاتی م. و خزادی ح. ر. ۱۳۸۶. ارزیابی تحمل به یخ زدگی ارقام گندم تحت شرایط کنترل شده. مجله پژوهش‌های زراعی ایران، (۶).
- مجردی ع. ۱۳۶۱. کشت و پرورش گل‌ها. انتشارات میر (گوتبرگ).
- میر محمدی میدی ع. و اصفهانی س. ۱۳۷۹. جنبه‌های فیزیولوژی و بهترزایی تنش های سرما و یخ زدگی گیاهان زراعی. انتشارات گلشن.
- نظامی ا، بروزی ا، جهانی م، عزیزی م. و شریف ع. ۱۳۸۶. نشت الکتروولیت‌ها به عنوان شاخصی از خسارت یخ زدگی در کلزا. مجله پژوهش‌های زراعی ایران، (۵) : ۱۶۷-۱۷۵.
- نظامی ا، بروزی ا، جهانی م، عزیزی م، و جواد موسوی م. ۱۳۸۸. ارزیابی تحمل به یخ زدگی ارقام کلزا پس از خوسما می در شرایط کنترل شده. مجله پژوهش‌های زراعی ایران، جلد ۷ (۲) : ۷۱۱-۷۲۲.
- وزیری الهی غ. ۱۳۶۶. گلکاری عملی. انتشارات روزبهان.

- 11- Anderson N.O., and Gesick E. 2004. Phenotypic markers for selection of winter hardy garden chrysanthemums (*Dendranthema grandiflora* Tzvelv). *Scientia Horticulturae* 101: 153-167.
- 12- Blum A. 1988. Plant Breeding for Stress Environments. CRC Press, Inc., Boca Raton, FL.
- 13- Cardona C.A., Duncan R.R., and Lindstrom O. 1997. Low temperature tolerance assessment in paspalum. *Crop Science*. 37: 1283-1291.
- 14- Eugenia M., Nunes S., and Ray Smith G. 2003. Electrolyte leakage assay capable of quantifying freezing resistance in rose clover. *Crop Science*. 43: 1349-1357.
- 15- Fowler D.B., and Gusta L.V. 1979. Selection for winterhardiness in wheat. I. Identification of genotypic variability. *Crop Science*. 19: 769-772.
- 16- Griesbach R.J., and Berberich S.M. 1995. The early history of research on ornamental plants at the U S. Department of Agriculture from 1862 to 1940. *HortScience*. 30: 421-425.
- 17- Gusta L.V., Fowler D.B., and Tyler N.J. 1982. Factors influencing hardening and survival in winter wheat. In: Li, P. H. and A. Sakai, eds. *Plant cold hardiness and freezing stress, mechanisms and crop implications*. Vol. 2. Academic Press, London. pp. 23-40.
- 18- Gusta L.V., O'Connor B.J., Gao Y.P., and Jana S. 2001. A re-evaluation of controlled freeze-test and controlled environment hardening conditions to estimate the winter survival potential of winter wheats. *Canadian Journal of Plant Science*. 81:241-246.
- 19- Li W., Asada Y., Koike K., Nikaido T., and Furuya T. 2005. Bellisosides A-F, six novel acylated triterpenoid saponins from *Bellis perennis* (compositae). *Tetrahedron*. 61: 2921-2929.
- 20- Nezami A., Soleimani M.R., Ziae M., Ghodsi M., and Bannayan Aval M. 2010. Evaluation of freezing tolerance of

- hexaploid triticale genotypes under controlled conditions. *Notulae Scientia Biologicae*. 2(2): 114-120.
- 21- Phillips R., and Rix M. 2002. *Annuals & Biennials*. Firefly Books.
- 22- Rashed Mohasel M.H., Nezami A., Bagheri A., Hajmohammadnia K., and Bannayan M. 2009. Evaluation of freezing tolerance of two fennel (*Foeniculum vulgar L.*) ecotypes under controlled conditions. *Journal of Herbs, Spices & Medicinal Plants*, 15:131–140.
- 23- Still S., Disabato A., Brenneman G. 1988. Cold hardiness of herbaceous perennials. Proceeding International Plant Propagation Society. 37: 386–392.
- 24- Swarup V. 1997. Garden flowers. National Book Trust.
- 25- Teacencu F.A., Eagles C.F., Tyler B.F. 1989. Evaluation of winter hardiness in Romanian introductions of *Lolium perenne*. *Journal of Agricultural Science*. 112: 249–255.
- 26- Walker M.D., Ingersoll R.C., and Webber P.J. 1995. Effects of interannual climate variation on phenology and growth of two alpine forbs. *Ecology*. 76 (4): 1067–1083.
- 27- Warmund R.M., Guinan P., and Fernandez G. 2008. Temperatures and cold damage to small fruit crops across the eastern united states associated with the april 2007 freeze. *Horticultural Science*. 43: 1643-1647.

Evaluation of Freezing Tolerance of English Daisy (*Bellis perennis*) under Controlled Conditions

M.J. Moosavi¹- S. Nezami²- E. Izadi Darbandi³-A. Nezami^{4*}- M. Yousefsani⁵- F. Keykha Akhar⁶

Received:14-08-2010

Accepted:19-12-2010

Abstract

The aim of this experiment was the study of freezing tolerance of *Bellis perennis* under controlled conditions and were arranged in a completely randomized design with three replications. Plants after sowing and grow in the bed, at the middle of autumn (after hardening in natural conditions), in the 7-8 leaf stage put on the thermogradianter freezer with the 12 freezing temperatures (0,-2,-4,-6,-8,-10,-12,-14,-16,-18,-20,-22 °C). Cell membrane stability was measured through electrolyte leakage (EL) and survival percentage and regrowth of the plants after 3 weeks in cold frame were measured, by counting the number of plants and determining their proportional with the number of plants before freezing and measuring the dry matter, number of flowers and fully developed leaves. With decreasing the temperature EL increased significantly ($P<0.05$) and reach to the maximum at -18°C. Survival percentage of plants did not affect until -16 but all the plants were died in other sever freezing. Dry matter of the plants was significantly ($P<0.05$) decreased by lowering the temperature from -6°C. Lethal temperature 50 (LT₅₀) of samples according to the EL and survival were -15.2 and -17.0, respectively.

Keywords: Hardening, Survival percentage, Electrolyte leakage, Dry matter

1,2- Lecture and MSc Student, Department of Horticulture Sciences, Faculty of Agricultural, Ferdowsi University of Mashhad

3,4,5- Assistant Professor, Associate Professor and MSc Student, Department of Agronomy and Plant Breeding, Faculty of Agricultural, Ferdowsi University of Mashhad, Respectively

(*Corresponding Author Email:nezamiahmad@yahoo.com)

6- MSc Student of Biotechnology, Faculty of Agricultural, Ferdowsi University of Mashhad